

[Hartvig Frisch.]
vanskeligt at tale, naar der lige nedenfor Talerstolen ustandseligt fremsættes Bemærkninger . . . , at Frankrig vilde ikke have syntes om denne Kompliment. Det beder jeg nu rigtig for Alvor tænkt igen, det er altsaa det Synspunkt, der ligger bagved. Man henvender sig til Redaktør Reventlow, beder ham holde et Foredrag om Verdenssituationen paa en Dag, som er betydningsfuld, idet den giver Anledning til Tanker, og saa bemærker man — og det er et Medlem af Programudvalget, der gør det —, at Frankrig vilde ikke have syntes om denne Kompliment. Det var altsaa Komplimenter, det gjaldt om, men saa skulde man have sagt til Redaktør Reventlow: Vi ønsker ved denne Lejlighed holdt en Tale med Komplimenter, vi ønsker holdt en festlig Tale, hvori vi udtrykker vor Taknemmelighed og Følelse af at staa i Gæld overfor et bestemt Land. Men man skal ikke henvende sig til en Mand paa den Maade og saa, fordi han ikke staa og siger Komplimenter, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen bemærkede, afvise ham og tilmed gøre det uhøfligt og endelig fastholde denne U høflighed ved at føre Sagen op til den øverste Instans: Trafikministeren. At man saa bagefter ikke en Gang vil gaa ind paa det ganske simple, naar nu Redaktør Reventlow ikke har kunnet faa sig til at sige Komplimenter ved denne Lejlighed, hvad han heller ikke er blevet opfordret til, at give Manden en passende Undskyldning, det finder jeg er forargeligt og upassende.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Bindslev fremsatte nogle Bemærkninger til mig vedrørende Redaktør Blædels Forhold til Bladet „Politiken“. Jeg kender ikke noget som helst til, hvorledes Redaktør Blædels Forhold til „Politiken“ har været gennem Tiderne, og jeg kender heller ikke, hverken Enkeltheder eller Data fra Redaktør Blædels Udvikling, hverken paa det udenrigspolitiske eller paa andre Omraader. Men hvis jeg endelig skulde sige noget derom, maatte det vel være, at der, naar jeg husker Redaktør Blædel fra Diskussioner i Studenterorganisationerne fra for — skal vi sige: 10—15 Aar siden, ikke er meget af det tilbage, der prægede ham den Gang, i de Anskuelse, han nu fra Tid til anden fremsætter. Men det er en Sag for sig, og det er en ærlig Sag, om han har andre Anskuelse nu end den Gang, men alt det, det ærede Medlem Hr. Bindslev her fremdrog, har ikke nogen som helst Be-

tydning for eller Forbindelse med den Sag, det her drejer sig om. Det, det her drejer sig om, er, at Redaktør Blædel har haft Adgang til at fremsætte sine Udtalelser, som man fra alle Sider her erkender er ensidigt orienterede, uden at der har foreligget et Supplement dertil i Statsradiofonien i Retning af Anskuelse fra anden Side. Naar det ærede Medlem har faaet det Indtryk af mine Udtalelser, at jeg ønskede, at bestemte Anskuelse skulde undertrykkes i Statsradiofonien, er det saa urigtigt som vel muligt. Det, der maaske kan have givet Anledning dertil, var en Bemærkning fra mig, som gik ud paa, at dersom man ikke kunde give andre Anskuelse Adgang, maatte ogsaa denne Anskuelse bringes til Ophør af den simple Grund, at Statsradiofonien skal være neutral — der staa i Loven, at den skal være alsidig. Mit Ønske gaar ud paa, at der skal være Adgang for alle Anskuelse.

Maa jeg endelig give min fulde Tilslutning til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Det forekommer mig, at man sjældent har hørt Udtalelser saa uklare og saa uigennemtænkte som dem, der her faldt fra det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det, der kendetegner Radiocensuren, var før det første, at man ikke ønskede at øve nogen Art af Sindelagscensur. Derefter gaar alle hans Udtalelser i Forhold til Redaktør Reventlow netop ud paa at vise, hvorledes man her havde øvet Sindelagscensur. Men det, der ligger til Grund for hele denne mærkelige Tankegang hos det ærede Medlem, er dette, som ogsaa meget rigtigt er fremdraget af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at det ærede Medlem ikke kan komme bort fra, at naar Redaktør Reventlow skulde tale i Radio, var det Danmark, der talte. Det er den fundamentale Fejltagelse. Det var Redaktør Reventlow, der talte. Og dersom man gik ind paa det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens efter min Opfattelse altsaa fuldkommen forkerte Tankegang, maatte man sige til det ærede Medlem: Hvad da med Redaktør Blædel? Skulde da Redaktør Blædel have Lov til at fremsætte, som han Gang paa Gang har gjort, de mest fornærmende Udtalelser overfor andre Lande? Derfor tror jeg, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skulde trække sig ud af hele denne Sag. Den Art af, om jeg saa maa sige, Roskilde-Udenrigspolitik tror jeg, vi skal se at undvære.